

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

J.V.

tegen

HLN.be & Delodder

Met een mail van 10 februari 2025 dient de heer J.V. een klacht in tegen HLN.be en journalist Leonie Delodder. Aanleiding is een artikel:

- van 5 februari 2025 onder de titel *Veronique (57) biedt man (31) en zijn drie honden onderdak in haar dierenasiel om nadien maandenlang belaagd te worden: “Familie, vrienden, sponsors ... bij iedereen werd ze op basis van pure leugens zwartgemaakt”*;
- geüpdatet op 7 februari 2025 onder de titel *Veronique (57) biedt man en honden onderdak in haar dierenasiel om dan maandenlang belaagd te worden: “Hij filmde en achtervolgde haar”*.

Edwin Ceulebroeck, redactie-afgevaardigde van HLN.be, antwoordt met een brief van 25 februari 2025.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 19 mei 2025. Klager J.V. woonde de zitting bij. Voor HLN.be waren Edwin Ceulebroeck en Leonie Delodder aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een rechtszaak rond belaging waarbij Veronique, een vrouw van 57 uit Hulste bij Harelbeke, maandenlang werd belaagd door een 31-jarige man uit Deinze (klager). In een citaat zegt de vrouw dat de man expres een asbestplaat afspoort, wat haar 16.000 euro kostte.

De journalist vertelt het relaas. De vrouw is zaakvoerster van dierenasiel vzw Be Happy Dog. De politie vroeg haar in december 2021 of zij drie honden kon opvangen van een man die uit zijn huis was gezet. Ze bood de honden onderdak in een caravan, maar ook de man nam er zijn intrek. De vrouw gaf hem een week de tijd om ander onderdak te vinden, maar uiteindelijk bleef hij er vier maanden. Nadat ze hem eind maart 2022 opnieuw vroeg om het terrein van het dierenasiel te verlaten, gebeurden er volgens haar advocaat plots vreemde zaken. De journalist citeert de advocaat, die verklaart dat de bewakingscamera's op het terrein regelmatig uitvielen kort nadat meneer er aankwam, dat er een betonmolen werd gestolen, dat meneer iedereen opbelde om te zeggen wat voor slechte vrouw Veronique was en dat hij haar zelfs filmde en achtervolgde.

Het artikel gaat verder met de verklaringen van de man in de rechtbank. De journalist schrijft dat hij er, zonder advocaat, alles aan deed om zich te verdedigen en het hele verhaal ontkende. De journalist citeert hem waar hij zegt dat hij inderdaad sponsors van het dierenasiel contacteerde, maar Veronique niet achtervolgde of filmde. Op vragen van de rechter en de procureur antwoordt de man dat hij de asbestplaat nooit heeft afgespoten. Waarop de journalist de rechter citeert: “Maar u geeft wel toe dat u onder meer sponsors gecontacteerd heeft. Ofwel ontkent u, ofwel bekent u”. Waarop de man, aldus het artikel, zegt dat hij

sommige dingen toegeeft, dat hij zijn excuses wil aanbieden aan de vrouw en dat hij hoopt dat hij haar niet meer zal lastigvallen. Vervolgens geeft de journalist weer wat de vrouw verklaarde in de rechtszaal en sluit af met de melding dat de man een werkstraf van 60 uur riskeert en dat het vonnis volgt op 3 maart.

De eerste versie van het artikel vermeldt de voornaam en eerste letter van de familienaam van de man, de update alleen de initialen J.V..

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER is van oordeel dat beide versies van het artikel onwaarheden en ongegronde verdachtmakingen en beschuldigingen bevatten en de privacy schenden. Verder zegt hij dat er onterecht geen kans op wederhoor is geboden.

De artikelen bevatten onwaarheden. Er staat dat klager een asbestplaat afspoot en dat Veronique/het dierenasiel daardoor een boete van 16.000 euro moest betalen. Beide zaken kloppen niet. Klager kan aantonen dat hij de asbestplaat niet heeft afgespoten. Dat gebeurde in oktober 2021, terwijl hij Veronique pas in december 2021 leerde kennen. Veronique/het dierenasiel moest daar ook nooit een boete voor betalen. Klager toont een bericht waarin de vzw Be Happy Dog zelf schrijft dat ze geen boete kreeg en dat de zaak geseponeerd werd.

In de artikelen staat dat er een betonmolen werd gestolen kort nadat klager op het terrein van de Veronique/het dierenasiel aankwam. Klager heeft die betonmolen niet gestolen, het gaat om een valse klacht. Dit is een ongegronde verdachtmaking en beschuldiging waarvoor klager onterecht geen wederhoor heeft gekregen.

In het artikel staat dat klager zich op de zitting zonder advocaat verdedigde. De journalist vermeldt op niet dat klager uitstel vroeg omdat zijn advocaat er niet bij kon zijn, dat de tegenpartij daar niet mee akkoord ging en dat de zaak dan toch, zonder zijn advocaat, behandeld werd. Iedereen heeft het recht om zich te laten verdedigen door een advocaat. Klager betreurt dat HLN.be niet vermeldt dat hem die bijstand werd geweigerd.

Klager erkent tijdens de hoorzitting bij de Raad voor de Journalistiek wel dat de journalist in het artikel correct heeft weergegeven wat hij zelf zei in de rechtszaal.

De journalist heeft het artikel gepubliceerd zonder klager te contacteren. Zij heeft zijn naam gepubliceerd zonder zijn toestemming. In de eerste versie van het artikel identificeert de journalist klager met zijn voornaam en eerste letter van zijn familienaam. Deze identificatie is onterecht en vormt een inbreuk op artikel 23 van de Code en de bijhorende richtlijn over identificatie in gerechtelijke context. Klager is zelfstandig taxichauffeur in de regio Deinze en in West-Vlaanderen. Hij toont berichten van klanten die na publicatie van het artikel een bestelde taxirit annuleerden waardoor hij om en bij de 700 euro aan inkomsten misliep.

Klager probeerde na de publicatie van het oorspronkelijke artikel in contact te komen met de journalist. Hij kreeg collega's van haar aan de lijn, maar ze belde hem nooit terug. Hij wou dat ze zijn naam uit het artikel weghaalde en dat het artikel offline werd gehaald, omdat het leugens bevatte. Uiteindelijk kwam er na twee dagen een update. Daarin staat klager alleen nog met zijn initialen vermeld.

HLN.BE

Het oorspronkelijke artikel en de update zijn zo goed als identieke verslagen van een rechtbankzitting. Het behoort tot de journalistieke vrijheid om te schrijven over feiten die vermeld worden tijdens een openbare rechtszitting.

De journalist was aanwezig op die rechtszitting en bracht er op een evenwichtige wijze verslag over uit.

- De artikelen zijn een aaneenschakeling van verklaringen, getuigenissen, standpunten en opmerkingen van de burgerlijke partij, de advocaat van de burgerlijke partij, de rechter, de procureur én ook van klager.
- Klager zegt dat bepaalde zaken niet kloppen, zoals de boete van 16.000 euro en het afspuiten van de asbestplaat. Dit zijn uitspraken van de tegenpartij en haar advocaat tijdens de zitting. Alles wat zij over klager verklaren is voor hun rekening. De journalist neemt hier geen standpunt in. Zij geeft alle verklaringen getrouw weer door ze tussen aanhalingstekens te plaatsen.
- In de artikelen citeert de journalist ook klager uitvoerig. Ze laat hem de hem ten laste gelegde feiten ontkennen. Zo vermeldt ze duidelijk zijn standpunt dat hij de asbestplaat niet heeft afgespoten. Ze citeert zijn antwoorden op vragen in de rechtbank en zijn excuses aan de burgerlijke partij.

Door alle partijen aan het woord te laten en correct te citeren, zijn de artikelen een waarheidsgetrouwe weergave van de feiten zoals die op de zitting zijn gezegd. De journalist maakt geen fout door letterlijk weer te geven wat een andere partij op de zitting over de feiten vertelt, ook al stemmen die verklaringen niet overeen met de visie van klager.

De journalist houdt rekening met de mogelijke onschuld van klager. Ze spreekt zich expliciet, noch impliciet uit over schuld of onschuld. Zij geeft duidelijk aan dat het om een rechtszitting gaat, welke straf het openbaar ministerie vraagt en dat er nog geen uitspraak is van de rechtbank.

In de artikelen staat dat klager op de zitting niet werd bijgestaan door een advocaat. De journalist weidt daar niet verder over uit omdat zij met die gang van zaken niets te maken heeft. Van vooringenomenheid of het schrappen van essentiële informatie is geen sprake.

De artikelen bevatten dus geen onwaarheden en de journalist uit ook geen ongegronde verdachtmakingen of beschuldigingen. Ze moest klager dan ook niet om wederhoor vragen over de elementen die op de zitting aan bod kwamen. Aangezien de journalist ook citeert wat klager op de zitting zei, heeft ze zijn versie van de feiten weergegeven.

HLN.be verwacht van rechtbankjournalisten dat zij de voornaam, de eerste letter van de familienaam, de woonplaats en de leeftijd van een beklaagde vermelden. Dat gebeurde ook bij klager in de eerste versie van het artikel. Deze beperkte identificatie was geoorloofd.

- Klager stond terecht voor belaging tijdens een openbare zitting waar zijn volledige naam werd bekendgemaakt, waardoor iedere aanwezige zijn identiteit kon vernemen. De rechter beval geen geheimhouding of anonimisering en klager vroeg dat niet aan.
- Er was sprake van een ‘aannemelijke schuld’. Klager ging tijdens de zitting zélf over tot een bekentenis, met excuses aan de burgerlijke partij.
- De journalist hield rekening met de mogelijke onschuld van klager. Ze liet dat duidelijk blijken in haar berichtgeving.

Na publicatie van de eerste versie contacteerde klager de redactie met de vraag om zijn voornaam te anonimiseren en het bij J.V. te houden. De journalist stemde daar uiteindelijk

mee in. Ze paste het artikel twee dagen na publicatie aan. Die aanpassing houdt geenszins in dat de redactie of de journalist zou erkennen dat zij met de aanvankelijke beperkte identificatie van klager een beroepsethische fout maakte. Het ging louter om een tegemoetkoming naar klager toe.

BESLISSING

Het artikel is een verslag van een rechtszitting. De journalist geeft de verklaringen van alle betrokken partijen weer, ook die van klager. Klager erkent dat zijn verklaringen correct zijn weergegeven. Hij betwist de beschuldigingen van de tegenpartij en de procureur in de rechtszaak, maar er zijn geen aanwijzingen dat hun verklaringen niet waarheidsgetrouw zouden zijn weergegeven. De Raad is dan ook van oordeel dat het artikel de informatie die aan bod kwam tijdens de rechtszitting waarheidsgetrouw weergeeft. De journalist uit ook geen ongegronde verdachtmakingen ten aanzien van klager.

Wat wederhoor betreft, was een bijkomende reactie van klager na de rechtszitting en voor publicatie van het artikel niet nodig. Hij heeft zijn standpunt weergegeven tijdens de rechtszitting en de journalist heeft dat opgenomen in haar artikel, naast het standpunt van de procureur.

Beperkte identificatie met de vermelding van voornaam, eerste letter van de familienaam, leeftijd en woonplaats is in dit geval geoorloofd aangezien klager terechtstond voor het ernstige feit van belaging. Dit is in lijn met de richtlijn bij artikel 23 van de Code over identificatie in gerechtelijke context.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 4 september 2025